

mihael

KAPELANIJA SV. MIHAELA ARKANDELA MUP - SJEDIŠTE I RAVNATELJSTVO POLICIJE

ŠESTA NEDJELJA KROZ GODINU

**REČENO JE STARIMA ...
A JA VAM KAŽEM**

mihael

5 / 2020.

**LISTIĆ POLICIJSKE KAPELANIJE
SV. MIHAELA ARKANDŽELA
MUP - SJEDIŠTE I
RAVNATELJSTVO POLICIJE**
Godište XV. (2020.), Broj 5 (435)
ŠESTA NEDJELJA KROZ GODINU ,
16. veljače 2020.

Kontakt:
vlač. Željko Rakošec, policijski kapelan
 tel.: 22 712, 85 682;
 e-mail: zrakosec@mup.hr

Vinko Bakula, pomoćnik kapelana
 tel.: 88 853, 82 805;
 e-mail: vbakula@mup.hr

Naslovna stranica:
 Otto Flath, **Isusov blagoslov**,
<https://www.ebay.de>

VELJAČA

**ŠESTA NEDJELJA KROZ
Ned 16. GODINU**
 Julijana, Samuel

Pon.	17.	Bartol, Benedikt, Flavije
Uto.	18.	Bernardica, Šimun, Gizela
Sri.	19.	Bonifacije, Konrad, Blago,
Ratko
Čet.	20.	Eleuterija, Lav, Lea
Pet.	21.	Petar Damiani, Damir, Natalija
Sub.	22.	Katedra sv. Petra, Izabela,
Tvrtko

MEDITACIJA

Sol i svjetlo

3

SLUŽBA RIJEČI -

UVOD U ČITANJA

Bog po kršćanima obnavlja svijet

4

ČITANJA

**Rečeno je starima ... a ja vam
kažem.**

6

HOMILIJA

Smisao Zakona

9

KATEHEZA

Kratki pregled biblijske povijesti

10

Mali vjeronomučni leksikon

13

PRIČA

Voda iz samostanskog zdenca

14

NAJAVA

Hodočašće u Lourdes

15

NAŠI POKOJNI

16

Visoki zahtjevi

Današnji odlomak evanđelja, uzet iz Isusova govora na gori, sadrži na prvi pogled visoke i teške zahtjeve. Čovjek se s pravom pita mogu li se ti zahtjevi uopće ispuniti. Netko mi u vezi s tim zahtjevima reče: "Ja bih morao već davno završiti u paklu, jer sam najmanje stoput rekao drugome da je glupan". Jesmo li čuli daje ikad netko sebi iskopao oko ili odsjekao ruku? Jesmo li ikoga vidjeli da bi ostavio dar pred žrtvenikom te se najprije izmirio s bratom? Zar zaista ne smijemo pogledati zgodnu i lijepu ženu? Trebamo li zaista osuditi sve one koji su doživjeli brodolom u braku te pokušavaju - na bilo koji način - doplivati na obalu?

Isus zna da čovjek pored dobrih posjeduje i loše sklonosti. Zna da se te sklonosti ne mogu lako ni brzo iskorijeniti. I zato želi da ih svladavamo ustrajnim zalaganjem, prožeti nadnaravnim pogledom na svijet. Njegove riječi nas usmjeravaju prema nadnaravnom gledanju. Upozoravaju nas da se ne smijemo nikada zadovoljiti postignutom pravednošću, kao što su to činili smo svjesni pismoznaci i farizeji, već moramo uvijek iznova provjeravati prisnost ili srdačnost svoje pravednosti te u njoj stalno napredovati.

Svakome se dogodi da ponekad izgovori pokoju neprimjerenu riječ. I zacijelo neće završiti u paklu samo zbog te riječi. Ali ako bude svojim govorom uništavao ljubav i raspirivao mržnju, kazna ga zacijelo neće zaobići.

Ako si s nekim u svađi, ne moraš trčati u crkvu. Ali ako se nađeš u crkvi, dužan si razmišljati što bi trebao učiniti da se s dotičnim što prije izmiriš.

Svaka ljepota, pa tako i ženska, odsjaj je Božje ljepote. I zato je smijemo gledati. Međutim, ne smijemo je gledati požudno, već srdačno i s poštovanjem.

Kod razvoda brakova krivicu obično snose oba partnera, ili je umiješan i treći, ali su njihovi udjeli u toj krivici različiti. Stoga ni evanđeoska osuda preljuba ne može vrijediti jednako za sve. Smijemo je tumačiti kao upozorenje da je brak vrijednost za koju moramo sve poduzeti kako bismo je sačuvali. Odbacivanje te vrijednosti povlači za sobom teške posljedice.

Prema istini se moramo odnositi s tolikim poštovanjem da je nikada ne trebamo potvrđivati zakletvom.

Isusovi zahtjevi u Govoru na Gori ne žele ništa drugo nego pomoći nam da postanemo što bolji ljudi.

Bog po kršćanima obnavlja svijet

Sloboda

Prvo čitanje današnje liturgije iz Knjige Sirahove (II. st. pr. Kr.) sažimljie naučavanje ovog učitelja mudrosti o ljudskoj slobodi. On tvrdi sa sigurnošću da je ljudska sloboda u stanju izabrati vatu ili vodu, život ili smrt, pravdu ili grijeh. Bog ne predodređuje ljudsko postojanje: "Bog nije nikad zapovjedio nikomu da bude bezbožnik niti dao dopuštenje za grijeh." Ako Bog daje zakone, to ne znači da ograničava ljudsku slobodu. Naprotiv, prema Ben Sirahu, zakon je jednak daru slobode i odgovornog izbora koje čovjek od Boga prima kao stvorenje. Drugim riječima, zakon koji Bog daje, nije ni ispred niti suprotan slobodi, nego je on riječ koja ponovno uzakonjuje dar slobode. Opslužujući zakon čovjek potpuno ostvaruje svoju slobodu.

"Zakon" i "sloboda" jednako su dar od Boga; jedno je u službi drugoga, a ne protiv. Čovjek ostaje uvijek slobodan. Bog, kada posreduje, ne čini to da zamjeni čovjeka, nego da ga prosvijetli i pozove na slobodan izbor; iskrena vjernost zakonu živi se u potpunoj slobodi. Jedino predrasuda da sloboda dolazi od čovjeka, a zakon od Boga, može dovesti do toga da budu nespojivi. Dovoljan dokaz tome je da grijeh ne može dolaziti od Boga, jer on

mrzi grijeh i svaku gnusobu. Možemo razumjeti i apostola Jakova kada govori o "zakonu slobode", odnosno o božanskom zakonu koji rađa i podržava ljudsku slobodu. Zlo i grijeh su stoga odbijanje zakona i put prema neslobodi, zarobljenosti koja uništava čovjeka. Bog ne može ni na koji način biti odgovoran za ljudsko zlo.

Mudrost

Apostol Pavao u današnjem čitanju ocrtava karakteristike prave kršćanske mudrosti. Ona nije mudrost "moćnika" ovoga svijeta koja propada zajedno s njima, nego je vječna i predstavlja se kao otajstvo samoga Boga. Pavao predstavlja mudrost Božju, suprotnu ljudskoj i svjetovnoj mudrosti, mudrost usredotočenu na Krista raspetog.

Pavao u odlomku koji danas čitamo govori o procesu koji vodi prema prepoznavanju mudrosti. Božja mudrost milosnom odlukom izlazi iz svog "vječnog skrovišta" ("skrivenu prije vjekova") i dopire do onih koji su smatrani "zrelima, savršenima" (teleioi), odnosno koje pokreće Duh pronicatelj, "duhovnima". S druge strane ostaje nepoznata "knezovima ovog svijeta koji propadaju", neposlušnima Duhu, dakle "tjelesnima". Na ovaj način Pavao je povezao sve karakteristike Božjeg otajstva, tradicijsko i židovsko, mudrosno i apokaliptičko.

<https://www.novizivot.net>

Otajstvo ove višnje mudrosti konačno se sažimlje u izrazu "Gospodin slave", već definiran kao utjelovljena mudrost Božja, upravo iz njega proistječu sva obilježja kršćanske mudrosti. Izraz "Gospodin slave" ukazuje na Isusovo božanstvo. Gospodin je božanski naziv, a slava govori da posjeduje božanski sjaj. Kao što je Bog "otac slave", tako je i Isus Gospodin slave koja mu pripada već prije uskrsnuća. Ta slava nadilazi svaki ljudski um, ali ipak nam to Bog objavi po Duhu. Duh je učitelj koji kršćane poučava o Božjim darovima: spasenju, budućoj slavi i o Božjem posinjenju.

Božja volja

Isus u nastavku Govora na gori govori o ispunjenju starozavjetne rasporedbe spasenja. Stoga i dalje ostaju na snazi "Zakon i Proroci", to jest knjige Staroga zavjeta i obveza vršenja Božje volje koja se iz njih očituje. Pitanje je samo načina kako se to čini. Za razliku od kod pismoznanaca i farizeja, kršćani ne smiju u Zakonu i Prorocima tražiti opravdanje za nečinjenje dobra, nego moraju gledati da njihovo milosrđe i ljubav nadide sve propise. Odatle i niz Isusovih govora koji

započinju riječima: "Čuli ste da je rečeno starima..." Isus ne želi ukinuti starozavjetni propis koji je "izrečen starima", ali dodaje: "a ja vam kažem". Time se on postavlja kao jedini autentični tumač Božjega zakona i kao jedini kriterij prema kojem čovjek smije tumačiti taj Božji zakon. Iz tih Isusovih tumačenja vidljivo je da on traži korjenito vršenje Božje volje i to ne samo slova Zakona, nego njegova duha. To je ta "veća pravednost" koju on zahtijeva od svojih učenika. U toj većoj pravednosti na prvo mjesto dolazi osoba. Stoga zapovijed "ne ubij" mora biti protumačena mnogo šire no što to govore same riječi. Ne može se misliti samo na tjelesno ubojstvo, nego na svaku ranu, tjelesnu, duševnu, duhovnu, koja može biti nanesena nekoj osobi. Slično i zapovijed "ne čini preljuba" povlači za sobom promišljanje i o samoj požudnoj želji koja možda ostaje sakrivena duboko u nečijem srcu, ali otkriva da ta osoba nije čista. U tom okviru valja tumačiti i dopuštenje dano nekoć Izraelcima da otpuste svoje žene. Isus i to dopuštenje tumači u svjetlu zabrane preljuba, što pak isključuje instituciju rastave braka. Konačno, i zapovijed o zakletvi dobiva novo, duhovno tumačenje.

Služba riječi 262/11 i274/14

Prvo čitanje:
Sir 15, 15-20

Nije nikad zapovjedio nikomu da bude bezbožnik.

Čitanje Knjige Sirahove

Ako hoćeš, možeš držati zapovijedi,
u tvojoj je moći da budeš vjeran.
On je pred te stavio vatru i vodu:
za čim hoćeš pruži ruku svoju.
Pred čovjekom je i život i smrt:
što on više voli to će mu se dati.
Jer velika je mudrost u Gospodina,
on je svemoćan i vidi sve.
Oči Gospodnje počivaju
na onima koji ga se boje,
Gospodin zna svako djelo čovječje.
Nije nikad zapovjedio nikomu
da bude bezbožnik
niti dao dopuštenje za grijeh.

Riječ Gospodnja

Otpjevni psalam
Ps 119,1-2.4-5.17-18.33-34

Blaženi koji hode po zakonu Gospodnjemu!

Blaženi oni kojih je put neokaljan,
koji hode po Zakonu
Gospodnjemu!
Blaženi oni koji čuvaju propise njegove,
čitavim srcem njega traže!

Naredbe si svoje
dao da se brižno čuvaju.
O, kad bi čvrsti bili putovi moji
da tvoja čuvam pravila!

Milostiv budi meni, sluzi svojem,
da živim i tvoje riječi čuvam!
Otvori oči moje
da gledam divote tvoga zakona!

Pokaži mi, Gospodine, stazu pravila svojih
i ja ću je čuvati do kraja!
Pouči me da se tvoga držim zakona
i čuvat ću ga svim srcem!

Drugo čitanje

1Kor 2, 6-10

Bog prije vjekova predodredi mudrost za slavu našu.

Početak Prve poslanice sv. Pavla apostola Korinćanima

Braćo!
Mudrost doduše navješćujemo među zrelima,
ali ne mudrost ovoga svijeta,
ni knezova ovoga svijeta koji propadaju,
nego navješćujemo Mudrost Božju,
u otajstvu, sakrivenu;
onu koju predodredi Bog prije vjekova
za slavu našu,
a koje nijedan od knezova ovoga svijeta
nije upoznao.
Jer da su je upoznali,
ne bi Gospodina slave razapeli.
Nego, kako je pisano:
"Što oko ne vidje, i uho ne ču,
i u srce čovječe ne uđe,
o pripravi Bog onima koji ga ljube".
A nama to Bog objavi po Duhu
jer Duh sve proniće,
i dubine Božje.

Riječ Gospodnja**Evangelije**

Mt 5, 20-22a. 27-28. 33-34a. 37

Rečeno je starima ... a ja vam kažem.

Čitanje svetog Evangelija po Mateju

U ono vrijeme: reče Isus svojim učenicima:

Uistinu kažem vam: ne bude li pravednost vaša veća od pravednosti pismoznanaca i farizeja, ne, nećete ući u kraljevstvo nebеско.

Čuli ste da je rečeno starima:

„Ne ubij! Tko ubije, bit će podvrgnut sudu.“

A ja vam kažem:

Svaki koji se srdi na brata svoga, bit će podvrgnut sudu.

Čuli ste da je rečeno:

„Ne čini preljuba!“

A ja vam kažem:

Tko god s požudom pogleda ženu, već je s njome učinio preljub u srcu.

Čuli ste još da je rečeno starima:

„Ne zaklinji se krivo, nego izvrši Gospodinu svoje zakletve.“

A ja vam kažem:

Ne kunite se nikako!

Vaša riječ neka bude: 'Da, da, - ne, ne!' Što je više od toga, od Zloga je

Riječ Gospodnja

Smisao Zakona

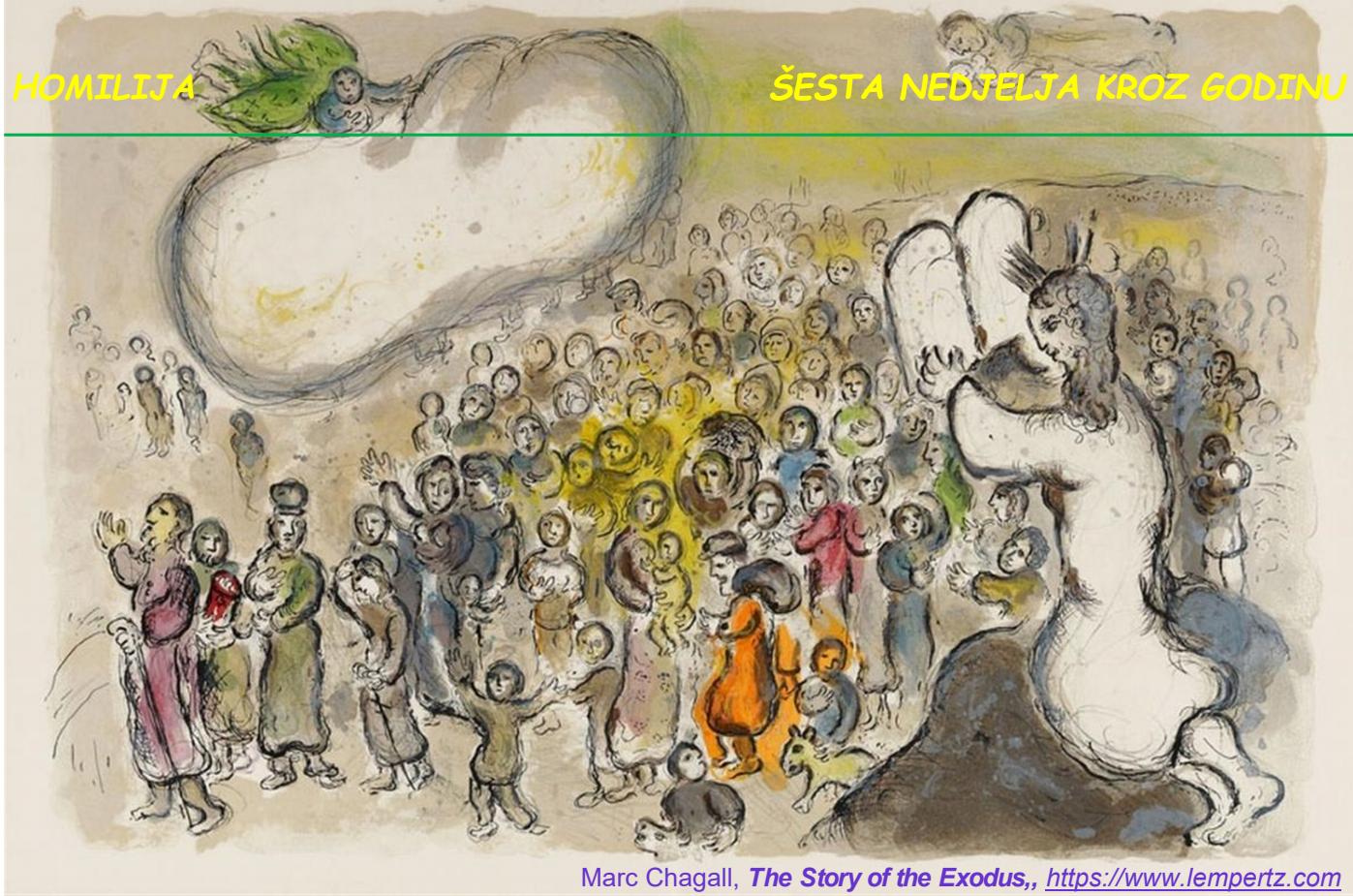
U evanđelju čitamo Isusovu pouku o Zakonu. Isus je vjerojatno odgovarao na nečije pitanje. To proizlazi iz stila, iz tona. Samo što ne znamo ni tko je postavio pitanje ni s kojom je namjerom to učinio. Moguće jedan pismoznanac kojega je zbunio Isusov neobičan odnos prema Zakonu, i koji se valjda bojao da će dosadašnje društvo koje se temeljilo na čvrstim osnovama završiti u kaosu? Moguće jedan jednostavni čovjek, koji se s jedva pritajenom željom nadao da će se konačno osloboediti jednog nepodnošljivog tereta, koji su mu nebrojeni propisi zakona značili? Ne znamo. Ali upravo zbog toga svi možemo pomalo smatrati svojim to pitanje, i zato Isusov odgovor je upućen svima nama.

Kada je riječ o Božjem zakonu, izloženi smo dvama iskušenjima. Jedno je, da Deset zapovjedi osjećamo teretom, prisilom, a drugo je, da ga osjećamo toliko lakin i od nas udaljenim, da zapravo ne shvaćamo njegovu važnost, pa vjerujemo da svojom snagom, gotovo igrajući se, možemo udovoljiti svakoj pojedinoj zapovjedi. Isus ispravlja oba pogrešna shvaćanja.

Najprije moramo shvatiti da Deset zapovjedi nisu samovoljni propisi, nije zbirkazakona koji nam ograničavaju

slobodu, već naprotiv, temeljni dokument, „magna charta“ naših najosnovnijih prava. Ukazuje na djetinjasti mentalitet kad netko razmišlja na slijedeći način: „Koliko je bolje nekatolicima, njih ne obvezuje zapovijed o neraskidivosti braka, znači mogu se rastaviti i ponovno stupiti u brak po želji!“ Koliko je to pogrešan način razmišljanja, to možemo otkriti ako jednom prilikom Deset zapovjedi shvatimo kao garanciju naših temeljnih prava. Bog ne zabranjuje meni da kradem, lažem, da druge krivo optužim, zaželim imovinu ili bračnog druga drugom čovjeku itd., već drugima brani da mene pokradu, da me krivo optuže, oklevetaju, da me iskoriste za svoje sebične užitke. Ni četvrta zapovijed nije pisana za djecu, već štiti naše ljudsko dostojanstvo i onda kada postanemo stari i senilni. Bog zakona je, dakle, nama naklonjeni Bog, u našoj nezgrapnosti, štoviše i u našoj gluposti Bog je Bog ljubavi i zaštite.

Druga je zabluda da Deset zapovijedi jedva da možemo primijeniti na sebe, jer nismo krali, nismo ubili, nismo prevarili bračnog druga. Ali što zapravo znači ubiti? Psihološka analiza je pokazala da je krajnji cilj mržnje uništavanje prezrene osobe. Isto tako, velika razbojstva započinju sa sitnim krađama i lažima. Juda svog Učitelja nije izdao zato što bi ga mrzio, već zato jer je više volio novac, zato jer je krenuo nizbrdo, od kuda se svojom snagom više nije mogao vratiti.

Marc Chagall, *The Story of the Exodus*, <https://www.lempertz.com>

Grijeh naime ima svoju zakonitost i svoju povijest. Njegova zakonitost je zakon nizbrdice. Moguće se još sjećamo iz gradiva osnovne škole, da ako neki predmet postavimo na nizbrdicu, ono će se tada početi sve brže kotrljati niz kosinu. Na sličan način, onaj koji krene putem grijeha kreće se sve većom brzinom nizbrdo. Povijest grijeha pak kaže da i veliki padovi imaju svoju prethodnicu, naime, sitni prijestupi, nezakonitosti, laži i nepoštenja označavaju prevaljeni put. Ovdje trebamo razumjeti ono što osoba koja je potakla Isusov odgovor vjerojatno nije razumjela, a to je da svojom snagom mi nismo sposobni održati zakon, što je sveti Pavao jasno izrazio, jer nam je narav načeo grijeh. Stoga put savršenstva nije čudoredna vježba, već je ponizno povjerenje s kojim se čovjek uhvati za milost i uvijek iznova moli od Boga oproštenje.

Ima li dakle izlaza? Točno na to uznemiravajuće pitanje odgovara ovo evanđeosko učenje, a radosna vijest u njemu je: da ima izlaza, nismo prepušteni vlasti grijeha. Isus nam je pokazao put, kako i gdje trebamo poći kako ne bismo promašili cilj, da ne stupimo na pogibeljnu

strminu. Katekizam Katoličke Crkve sažeto je to izrazio: „Zakon se nije ukinuo, ali čovjek ga ponovno treba otkriti u Isusovoj osobi, u kojem je Zakon postigao svoje savršenstvo.“ U njemu, nama naklonjeni Bog u svemu želi naše dobro. Stoga usudimo se priznati s psalmistom: Tvoje Zakone volim, Gospodine, jer su oni dobri.

Isus nas poziva da se ugledamo u njega i da preispitamo svoj život, u kojem smjeru se on kreće? Istovremeno nas upozorava, da je pridržavanje Zakona više od „ne kradi, ne laži, ne psuj i ne bludniči!“ Savršeno pridržavanje Zakona je čistoća, plemenitost i poštenje srca, osjećaja i misli. I tu spoznajemo koliko smo mali, ili kako je pjesnik rekao: „Čovjek je ovdje premalo samom sebi“. Tomu da živimo život dostojan čovjeku, potrebna nam je milost Božja. Isus je došao među nas, da nam tu milost osigura. Tko dakle njega slijedi, taj se ne može izgubiti na raskrižjima ljudske sudbine. To je temeljna radosna vijest naše kršćanske vjere.

Mihály Szentmártony
Očarani Božjom riječju, FTI, Zagreb 2013.

Opći uvod u Bibliju

Kratki pregled biblijske povijesti

Povijest Staroga zavjeta

Biblijska povijest.

Bog ulazi u povijest i u njoj se objavljuje. Činjenica da je povijest koju sadrži Biblija zapravo interpretacija povijesti kojom je Izrael pokušavao rekonstruirati nacrt spasenja kojeg Bog ostvaruje u povijesti (=povijest spasenja), čini upoznavanje povijesti biblijskog vremena neophodnim da bi se bolje razumjelo smisao biblijskih tekstova. U znanstvenom smislu to je ponekad vrlo teško jer u ono vrijeme skoro da i nije postojao pojам historiografije kakvog mi danas imamo (fotografsko bilježenje činjenica) – znači biblijski pisci nisu u tom pogledu bili izvan trenda svoga vremena! (Problem predaja!)

Počeci Izraela.

Kniga postanka, nakon izlaganja o nastanku svijeta u prvih jedanaest poglavlja, u 12. poglavlju započinje povijest izraelskog naroda.

Abraham, s kojim će početi povijest Izraela, pojavio se u 19. -18. stoljeću prije Krista, što je relativno kasno jer već mnoge civilizacije bile procvale pa i nestajale.

Njegov otac seli iz Ura u Haran i tamo umire (Post 11,32); rođak Laban koji će živjeti u Abrahamovu rodnom kraju (Post 24,3-4) naziva se Aramejcem. Kasnije će najstarija vjeroispovijest počinjati sa: moj je otac bio aramejski latalac... (Pnz 26,5-9).

Put na koji će Abraham-Aramejac krenuti u drugi kraj ondašnjega svijeta bit će pod vodstvom Božjim (Post 12). On kreće sa Lotom (nećakom) prema Kanaanu (12,4). Dolazak u Palestinu bi bio oko 1850. g. pr. Kr.

Do oko 1700. pr. Kr., njegovi potomci Izak i Jakov su boravili na teritoriju Palestine. Lutali su sa stadima tražeći ispašu sve do Negeba. Najvjerojatnije nevolja (glad), ali i činjenica da su Egiptom tada vladali Hiksi, semitski knezovi, uzrokom je njihovo novoj migraciji i Josipovom političkom usponu. Boravak u Egiptu, (sužanstvo) je trajalo do oko 1250. pr. Kr.

Razdoblje od Stvaranja svijeta do ulaska pravaca u Egipat opisano je u Knjizi Postanka.

Oko 1200. pr. Kr. dolazi do prodora Feničana na libanonsku i Filistejaca (Pilištima, Palestinci) na palestinsku obalu, a potom i na kopno u današnje područje Izraela koje je tada pripadalo kanaanskim gradovima državama i bilo pod kontrolom Egipta. Egipat ih pokorava, a zanimljivo je

da je na popisu poraženih i Izrael, spomenut samo kao narod ali ne kao područje. Ovaj prvi spomen izvan Biblije potvrđuje da se izlazak iz Egipta dogodio prije 1200. pr. Kr. Međutim, navale sa sjevera su sve više iscrpljivale Egipat rastrzan i unutrašnjom anarhijom.

Ovdje nailazimo na jednu od konstanti Izraelove povijesti. Samo kad bi velesile, Egipat na zapadu i Mezopotamija na Istoku, imale unutrašnjih problema i mirovale, Izrael se mogao nadati vlastitom prosperitetu. Tako je gubitak vlasti Egipta nad Palestinom pogodovao tome da je Izraelci osvoje, što je opisano u Knjizi izlaska, Levitskog zakona, Knjizi brojeva i Ponovljenog zakona.

Osvojenje Palestine

Prema povijesnim nalazima osvojenje je teklo puno sporije i složenije negoli je prikazano u Knjizi o Jošui (10-11). Smatra se da čak nije ni završeno za Jošuina života Arheološki nalazi pokazuju da je ipak u 13.st (1250.-1230.) došlo do nasilne provale u Palestinu. Neki su Izraelci u Palestini već bili i prije ratnih pohoda, a Amorejci, koji su činili znatan dio pučanstva, iako su poprimili jezik i kulturu Kanaanaca, pripadaju istoj semitskoj skupini naroda kao i Izrael pa vjerojatno nisu pružali gotovo nikakav otpor. Sklapanje Saveza (Jš 24) vjerojatno podrazumijeva integraciju svih domicilnih elemenata u novu društvenu zajednicu. Osvojenje Palestine opisano je u Jošuinoj knjizi.

Savez-amfikcionij

Do sklapanja Saveza kakvog opisuje Jš 24 vjerojatno je došlo već i prije ulaska radi lakšeg osvojenja (možda na Sinaju?). On je udruženje-konfederacija 12 plemena koja nemaju središnju vladu nego su pojedina plemena neovisna i njima upravljaju patrijarsi. Dakako, rješavanje ključnih pitanja je temeljeno na Savezu s Gospodinom. Zborno mjesto je stoga bilo u Šilu, gdje je prebivao Kovčeg saveza (Jš 18).

Razdoblje sudaca

Nakon Jošuine smrti, zbog nedostatka središnje vlasti, poglavari su teško mogli održati jedinstvo (Suci 17,6). Uz to, čini se da su Izraelci potpuno vladali jedino gorskim krajevima dok su ravnicom harala brza kola Filistejaca i Kanaanaca.

Za razliku od sjevernih plemena koja nisu potpuno zaposjela dodijeljeni im teritorij, Šimun i Juda su uspjeli ali nakon toga su se i distancirali od sjevera - klica budućeg raskola! Suci su u tom periodu (1200.-1025. pr. Kr.) vodili uglavnom pojedina plemena u lokalnim ratovima. Oni su bili karizmatici odabrani i obdareni od Boga moralnom snagom i fizičkim sposobnostima (Samson, Otniel, Ehud, Debora, Gideon...). No, uslijed jačanja Amonaca na istoku (1 Sam 11) i Filistejaca na zapadu (1 Sam 4,1-11) koji su predstavljali preveliku opasnost za obranu po plemenskom principu, ukazala se potreba za ujedinjavanjem plemena u čvršću zajednicu, što je opisano u Knjizi o sucima.

Kronologija sudaca i njihove pobjede

1. **Otniel** iz Judina plemena, oko 1200. pr. Kr., pobjeda nad Kušanom Rišatajimom (Suci 3,9).
2. **Ehud** iz Benjaminova plemena, oko 1170. pr. Kr., pobjeda nad Eglonom, kraljem moapskim (Suci 3,15).
3. **Šamgar**, oko 1150. pr. Kr., pobjeda nad Filistejcima (Suci 3,31).
4. **Debora** iz Efrajimova plemena i **Barak** iz Neftalijeva plemena, oko 1125. pr. Kr., pobjeda nad Jabinom i Siserom (Suci 4,4-6).
5. **Gideon** iz Manašejeva plemena, oko 1100. pr. Kr., pobjeda nad Midjancitna i Amalečanima (Suci 6,11).
6. **Tola** iz Jisakarova plemena (Suci 10,1).
7. **Jair Gileadanin** (Suci 10,3).
8. **Jiftah** Gileadanin, oko 1070. pr. Kr. pobjeda nad Amoncima (Suci 11,11).
9. **Ibsan** iz Betlehema (Suci 12,8).
10. **Elon Zebulunac** (Suci 12,11).
11. **Abdon** iz Efrajimova plemena (Suci 12,13).
12. **Samson** iz Danova plemena, oko 1070. pr. Kr., pobjeda nad Filistejcima (Suci 15,20).

Mali vjeronaučni leksikon

Kalvarija

Kalvarija latinski *Calvaria*, od *calva*: *lubanja* ili *Golgota*, grčki Γολγοθᾶς prema aramejskom *gulgūltā'* ili hebrejskom גולגולת *gulgōlet* - *lubanja*.

Brežuljak izvan jeruzalemskih zidina na kojem su se izvršavale smrtne kazne i gdje je bio razapet Isus Krist; na tome je mjestu podignuta bazilika Groba Isusova. Odatle se riječ kalvarija (i golgota) upotrebljava kao simbol patnji i ispaštanja. Ta je tema nadahnula mnoge likovne umjetnike (Tintoretto, Rubens i dr.).

Kalvarija je i mjesto u prirodi gdje je smješteno 14 postaja križnoga puta. Od XVII. st. obično se smješta na brežuljak, s prvom postajom u podnožju, 12. s raspećem i trima križevima na vrhu, 13. i 14. pri spustu ili u samoj crkvi. Često je uklopljena u planirani perivoj (kalvarija uz crkvu sv. Franje Ksaverskoga u Zagrebu).

Kanaan

Kanaan, hebrejski קָנָעֵן Kana'an; grčki Χανάαν povijesni naziv za područje između rijeke Jordana i Sredozemnoga mora, poslije poznatije pod nazivom Palestina.

Etimologija naziva nejasna je; nalazi se već u II. tisućljeću pr. Kr. na natpisima iz Ugarita i Amarne (u oblicima *Kenana*, *Kinahi* i sl.), a znači ili *ravnica*, ili *zemlja zalazećega sunca*, ili *zemlja grimizne vune* (akadski *kinahu*; sinonimno grč. φοῖνιξ, otuda *Fenicija*), ili *zemlja trgovaca*.

Biblijsko rodoslovje izvodi naziv od praoca-eponima *Kanaana*, sina Hamova, unuka Noina. Hama, Kanaana i njegove potomke Kanaance prokle Noa da služe Semu i njegovim potomcima.

Za Hebreje Kanaan je „zemlja obećana, kojom teče med i mljeko“ i koju su oni, nakon iseljenja iz Egipta (od 1235. do 1215. pr. Kr.), zauzeli teškim borbama. Sveukupno staro neizraelsko stanovništvo Kanaana Biblija često naziva zajedničkim imenom Kanaanci (*Kananiti*, hebr. *Kena'anîm*).

Kanaanci u užem smislu, semitskoga podrijetla (doseljeni oko 3000. pr. Kr.) kao i druga predizraelska plemena Kanaana, poslije su se stopili djelomice s Izraelcima, a djelomice s Feničanima.

Voda iz samostanskog zdenca

Svetom Vinku Fererskom došla žena potužiti se na svoga muža:

- *Hoda naokolo, vrijeđa me i svako зло svaljuje na me. Ne mogu više izdržati!*

Ne mogavši ničim utješiti ženu, svetac se ipak dosjeti:

- *Pođi u naš samostan - reče - i u vratara zaišti vode iz samostanskoga zdenca. Kad ti se muž vrati kući, ti uzmi gutljaj te vode i drži u ustima što dulje možeš. Kažu da je čudesna!*

Žena posluša savjet i učini kako joj je svetac rekao. Kad joj se navečer muž vratio kući i počeo vikati, žena brzo uze gutljaj te čudesne vode i zadrža je u ustima. Što je muž više bjesnio, to je ona čvršće stiskala usne.

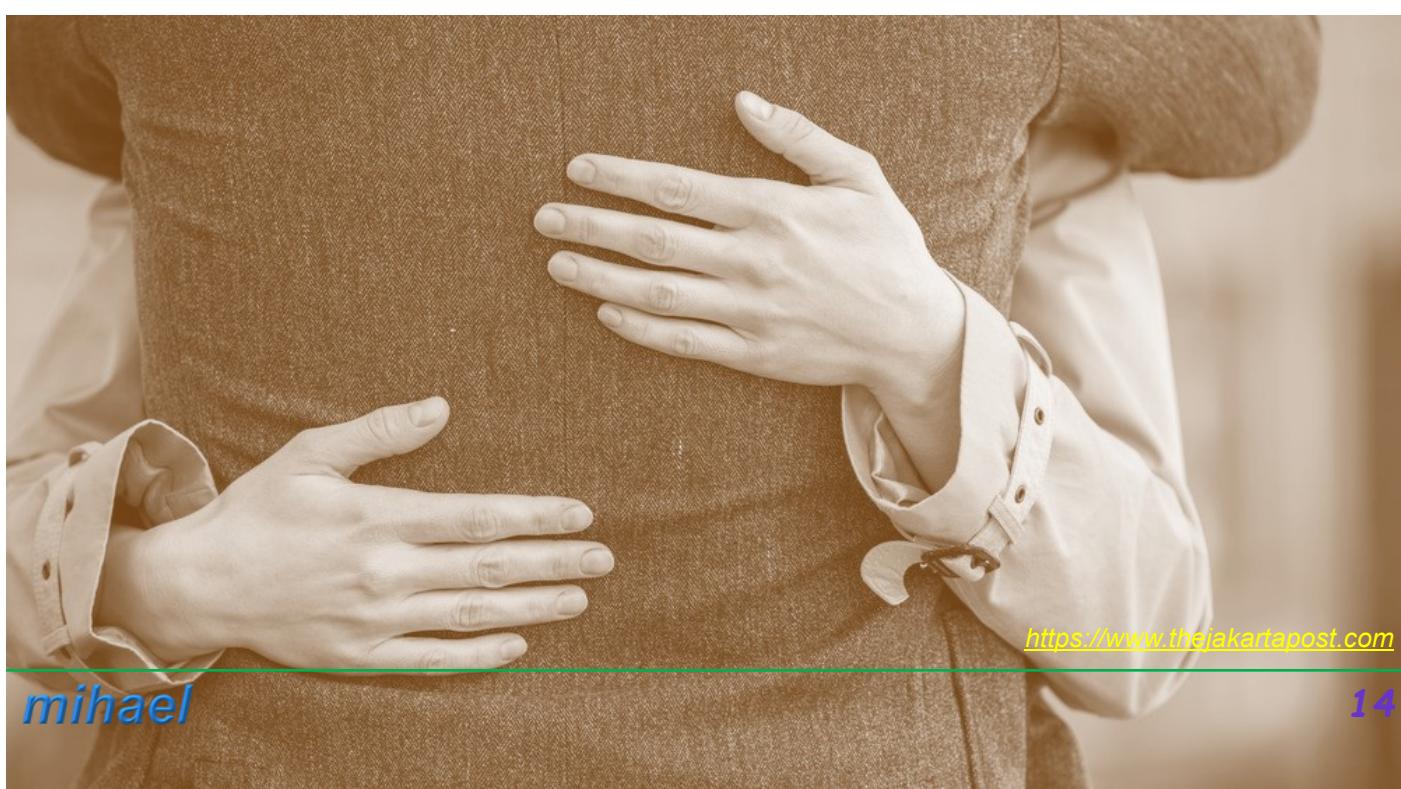
Vidjevši da mu se žena ničim ne suprotstavlja, nego samo šuti, ušutio je i svadljivi muž. Tako je minula prva opasnost.

Žena je i nadalje uzimala taj čudesni napitak. I uvijek, kad bi muž započinjao svađu, žena je šutjela. I uspjeh je bio uvijek isti:

Vidjevši kako žena šuti, i muž bi nakon nekog vremena ušutio. I ne samo to. Toliko se izmijenio da joj je, nakon nekog vremena, počeo govoriti i nježne riječi, te se žena nije mogla načuditi. Sva radosna, otrča svetom Vinku Fererskom i zahvali mu na čudesnoj samostanskoj vodi.

- *Ženo draga, voda našeg samostana - kroza smijeh odvrati svetac - nije čudesnija ni od jedne druge vode. Ono što je unijelo mir u tvoju obitelj nije ta voda, nego tvoja šutnja!*

Abbe P. Lefevre, *Kratke priče 2 za bogoslužje i katehezu*,
priredili: Drago Bosnar i Josip Vnučec, FOS-ZOE, Sesvete, 1998.

28. vojno-policjsko hodočašće u Lourdes

12. - 19. svibnja 2020.

Najvažnije obavijesti

Cijena smještaja u hotelu:

2.350,00 kuna - (uključeno: 4 puna pansiona, 1 polupansion, zajednička fotografija, boravišna pristojba, putno zdravstveno osiguranje, akreditacija i službena oznaka 60. PMI-a).

Mogućnost doplate za jednokrevetnu sobu: 800,00 kuna po osobi

Cijena smještaja u vojnem kampu - taboru:

850,00 kuna

Boravak u vojnem kampu - taboru je isključivo u odori.

U kampu je smještaj u šatorima, pa hodočasnici moraju ponijeti ručnike, vreću za spavanje, pokrivač i manji jastuk.

Na hodočašće se mogu prijaviti djelatnici MUP-a RH i članovi njihove uže obitelji (supruga/suprug, djeca starija od 15 godina, roditelji, braća, sestre).

Prema suglasnosti ministra unutarnjih poslova hodočasnici, **djelatnici MUP-a RH, imaju pravo na plaćene slobodne dane, bez dnevница, u razdoblju od 11. do 20. svibnja 2020. godine.**

Prijevoz hodočasnika do Zagreba i iz Zagreba organiziraju Policijske uprave, osim za djelatnike MUP-a sjedište, Ravnateljstva policije, Policijske akademije i PU zagrebačke.

Na hodočašće se putuje u civilnoj odjeći, a policijski službenici moraju ponijeti odoru (bez oružja).

U slučaju odustajanja od putovanja potrebno je odmah obavijestiti Samostalnu službu za suradnju s Vojnim ordinarijatom u RH. Vojni ordinarijat osigurava povrat 80% uplaćenog iznosa odjave pristigle do 7. travnja 2020. Opravdane zamjene prijavljenih hodočasnika moguće su samo uz odobrenje odgovornih osoba u Vojnom ordinarijatu.

Ostale informacije mogu se dobiti u Samostalnoj službi za suradnju s Vojnim ordinarijatom u Republici Hrvatskoj, na

tel.: (01) 2426-525 (spec.: 26 525) ili na

www.Vojni-ordinariat.hr

NAŠI POKOJNI

DUŠAN VUČETIĆ,

PU karlovačka, u službi, Karlovac, 17. veljače 1993.

MILAN KUZMANIĆ,

PU splitsko - dalmatinska, Split, 17. veljače 1996.

MIROSLAV NIKOLIĆ,

PU splitsko - dalmatinska, Split, 17. veljače 1996.

DANIJEL AUGUSTINOVIĆ,

PU zagrebačka, Zagreb, 19.veljače 1992.

CHRISTIAN IVKOVIĆ,

PU zagrebačka, 24.veljače 1992.

POČIVALI U MIRU!